

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5201/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Ђурђевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., ради поништаја оставинског решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 18378/18 од 10.07.2020. године, у седници одржаној 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 18378/18 од 10.07.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 18378/18 од 10.07.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Трећег основног суда у Београду П 4150/18 од 12.09.2018. године, којим је одбачена тужба тужиоца.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење којим је одбачена тужба, као недозвољена. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде. То значи да је у овим случајевима ревизија условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја оставинског решења поднета је 07.05.2018. године. Вредност предмета спора означена је у тужби износом од 1.500.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић